

**Meliefje, Meliefje,
wat wil je nog meer**

©2014 Droomvallei Uitgeverij

Auteurs: zie inhoudsopgave

Kaftillustratie: Doesjka Bramlage

Vormgeving koft: Suzanne Haverkamp

Foto's binnenwerk: voor fotografen zie vermelding foto's

Opmaak binnenwerk: Roos Boum

Eindredactie: Sylvia de Witt/Roos Boum

Uitgegeven door: Droomvallei Uitgeverij

www.droomvalleiuitgeverij.nl

www.prachtboeken.nl

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden veeveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of op enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

MELIEFJE, MELIEFJE, WAT WIL JE NOG MEER

Aefke ten Hagen
Annemarie Postma
Bob Van Laerhoven
Charlotte Mutsaers
Els Basten
Felicita Vos
Gert-Jan van den Bemd
Jean-Paul Colin
Judith Visser
Karen Soeters
Kees van Kooten
Linda Jansma
Marcel Vaandrager
Marianne Thieme
Marlen Beek-Visser
Martin Gaus
Melissa Skaye
Mensje van Keulen
Michael Berg
Miriam Guensberg
Mirjam Hildebrand
Netty van Kaathoven
Roos Boum
Roos Vonk
Susan Smit
Sylvia de Witt
Thomas Olde Heuvelt
Tine Hertmans

Droomvallei Uitgeverij

VLUCHTEN KAN NIET MEER

Annie M.G. Schmidt

Vluchten kan niet meer
'k Zou niet weten hóé
Vluchten kan niet meer
'k Zou niet weten waarnaartoe

Hoe ver moet je gaan?

De verre landen
Zijn oorlogslanden
Veiligheidsraad-
Vergaderingslanden
Ontbladeringslanden
Toeristenstranden

Hoe ver moet je gaan?

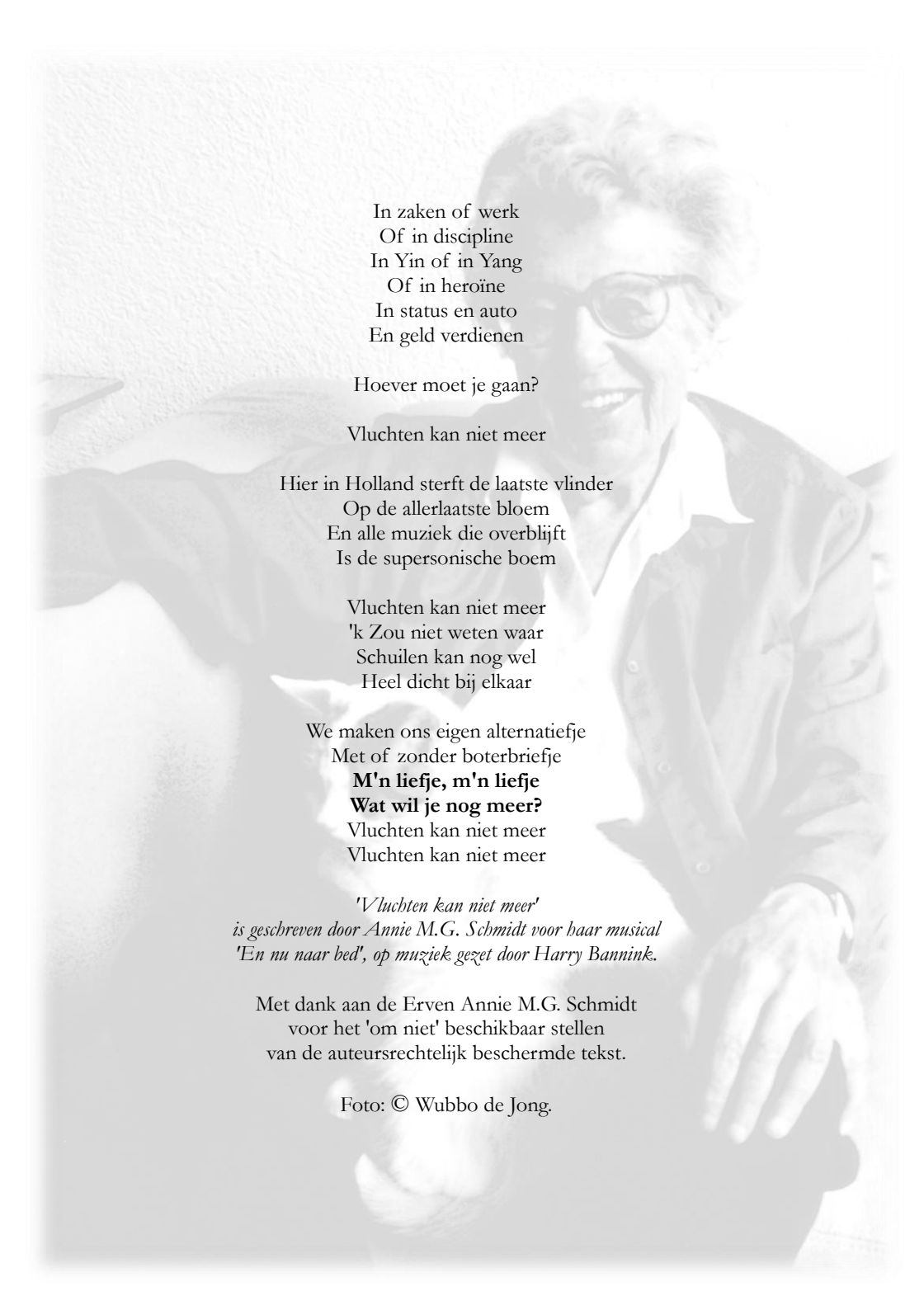
Vluchten kan niet meer

Zelfs de maan staat vol met kruiwagentjes
En op Venus zijn instrumenten
En op aarde zingt de laatste vogel
In de laatste lente

Vluchten kan niet meer
'k Zou niet weten waar
Schuilen alleen nog wel
Schuilen bij elkaar

Vluchten kan niet meer
Vluchten kan niet meer

Vluchten kan niet meer
Heeft geen enkele zin
Vluchten kan niet meer
'k Zou niet weten waarin
Hoe ver moet je gaan?

In zaken of werk
Of in discipline
In Yin of in Yang
Of in heroïne
In status en auto
En geld verdienen

Hoever moet je gaan?

Vluchten kan niet meer

Hier in Holland sterft de laatste vlinder
Op de allerlaatste bloem
En alle muziek die overblijft
Is de supersonische boem

Vluchten kan niet meer
'k Zou niet weten waar
Schuilen kan nog wel
Heel dicht bij elkaar

We maken ons eigen alternatiefje
Met of zonder boterbriefje

**M'n liefje, m'n liefje
Wat wil je nog meer?**

Vluchten kan niet meer
Vluchten kan niet meer

*'Vluchten kan niet meer'
is geschreven door Annie M.G. Schmidt voor haar musical
'En nu naar bed', op muziek gezet door Harry Bannink.*

Met dank aan de Erven Annie M.G. Schmidt
voor het 'om niet' beschikbaar stellen
van de auteursrechtelijk beschermde tekst.

Foto: © Wubbo de Jong.

INHOUDSOPGAVE

Voorwoord	Door Sylvia de Witt en Roos Boum	9
Aefke ten Hagen	Katten kun je niet binnen houden	11
Annemarie Postma	Na kinderrechten, dierenrechten	23
Bob Van Laerhoven	De vredesduif	31
Charlotte Mutsaers	IJzeren punten	35
Els Basten	Het oerinstinct	39
Felicita Vos	Bericht van Socrates	47
Gert-Jan van den Bemd	De verzorger	59
Jean-Paul Colin	Nimmermeer	71
Judith Visser	Trip, Hoofdstuk 29	83
Karen Soeters	Jonas	93
Kees van Kooten	Ons eerste kleinkind	97
Linda Jansma	De kat in de gordijnen	103
Marcel Vaandrager	Sammy	115
Marcel Vaandrager	Diervantwoordelijkheid	116
Marianne Thieme	Het aaibare dier	119
Marlen Beek-Visser	DNA-test	123
Martin Gaus	Geen einde aan verdriet	135
Melissa Skaye	Pretnes	139
Mensje van Keulen	Donkere dagen	153
Michael Berg	Max	165
Miriam Guensberg	Messias	175
Mirjam Hildebrand	Boven water	181
Netty van Kaathoven	Naar Frankrijk of zoiets	193
Roos Boum	Zoveel waarommen	195
Roos Vonk	Grote boodschap	213
Susan Smit	Het wonder	217
Sylvia de Witt	Zwart en abrikooskleurig	221
Thomas Olde Heuvelt	Het dieptragische verhaal van Gnurft en Vlot	235
Tine Hertmans	Black Velvet	239
Dankwoord	Door Sylvia de Witt en Roos Boum	243
Uitsmijter	Poeplak	249

VOORWOORD

Ooit vonden we elkaar op twitter, niet alleen als schrijver, maar ook vanwege een andere overeenkomst: onze liefde voor dieren. In onze ogen zijn dieren geen dingen, economische goederen of gebruiksvoorwerpen, maar wezens met gevoel en emotie, die je dus met respect dient te behandelen.

Als je je erop focust, is er overal dierenleed. En soms is het zo schrijnend wat je allemaal tegenkomt via bijvoorbeeld de nieuwsbrieven in je mailbox, dat je sommige mails niet eens meer wilt openen. Wij proberen dan ook vooral te blijven kijken naar het positieve. Want gelukkig zijn er steeds meer mensen die wat tegen dierenleed doen, zich verenigen en mooie resultaten boeken.

Ook wij wilden een positief gebaar maken. En wat zou het leuk zijn om ons schrijversvak te combineren met onze dierenliefde? Beiden hadden we immers al kortverhalen geschreven, waarvan een behoorlijk aantal ook is gepubliceerd in diverse verhalenbundels.

Het idee om zelf een verhalenbundel uit te brengen voor een goed dierendoel nam steeds meer vorm aan. Een bundel met niet alleen dierenverhalen, maar ook columns en gedichten van auteurs die, evenals wij, dieren een warm hart toedragen.

We besloten te gaan voor een kleinschalig dierendoel en ook wilden we niet kiezen voor alleen een bepaald dier. Want alle dieren zijn immers belangrijk; niet alleen huisdieren, maar ook de vergeten dieren van de vleesindustrie.

Al gauw kwamen we uit bij de stichting Melief. Deze stichting heeft tot doel om dieren die verwaarloosd, mishandeld of met de dood bedreigd worden, een fijne nieuwe permanente plek te bieden. Inmiddels wordt er een groot aantal honden, katten, konijnen, kippen, fazanten, eenden, ganzen, zwanen, geiten, schapen, hangbuikzwijnen en varkens, pony's, een hert en volièrevogels opgevangen.

Melief is de naam van de geit die, ondanks dat ze ernstig verwaarloosd was en ook nog eens twee kinderen op de wereld moest zetten, toch weer opknapte en er zelfs sterker uit kwam. Zij is een mooi symbool voor alles waarvoor de stichting zich hard maakt.

Met de naam van de geit en de stichting in gedachten was een titel snel gevonden. 'Meliefje, Meliefje, wat wil je nog meer' is afgeleid van het lied 'Vluchten kan niet meer' van Annie M.G. Schmidt. Een lied uit haar musical 'En nu naar bed' uit 1971. Een prachtig lied dat nog altijd actueel is en staat voor het zoeken naar een betere wereld. Een lied dat rechtstreeks doorgetrokken kan worden op de dieren bij stichting Melief; ontsnappen aan hun leed, vluchten, konden deze dieren niet meer ...

Roos Boum
Sylvia de Witt

SAMMY

Na ruim achttien jaar vond-ie het welletjes.
Blaffen was er al tijden niet meer bij.
Behalve dan
die ene nacht.

Na een zacht benepen 'woef'
kroop hij voor het laatst
z'n mand uit
op zoek naar ons.

In een laatste knus kwartier
ging het kaarsje
langzaam uit
de hartslag als laatste.

Alsof hij wist
wat er morgen ging gebeuren.

Marcel Vaandrager

DIERVERANTWOORDELIJKHEID

Marcel Vaandrager

Ik blijf het onnatuurlijk vinden; dieren fokken en in leven houden om ze te doden. Voor onze onverzadigbare overdadige vleesconsumptie.

Ik ben opgegroeid als stadskind en kende vlees alleen als etenswaar dat mooi uitgesteld lag bij de slager en in de supermarkt. Tja, vlees had niets met dieren te maken, daar sprak men niet over.

Vissen waren voor mij een ander verhaal. Na mijn eerste bezoek als klein kind met mijn moeder aan de visboer wist ik het; vissen waren doodgemaakte dieren. De blik van dode, matglazen ogen in al die vissenkoppen vond ik doodeng. Ik at daarna alleen nog maar vis omdat het zo gezond was volgens iedereen. We weten nu wel beter. Ik heb al jaren in de huiskamer een paling hangen die het uitstekend doet als kwikthermometer.

Dieren (en dus ook de mens) eten andere dieren op, om zichzelf in stand te houden en om te zorgen voor het gezond en sterk houden van de eigen en andere soorten. De mens is een omnivoor, een alleseter, en eet dus zowel groeten, fruit, zaden als vlees. En vlees komt van dieren. Op zich niets mis mee. Waar wel wat mis mee is, is de massaproductie van ons vlees en de brute wijze waarop overal ter wereld het nog levend vlees, levend wordt gehouden. Dan heb ik het niet alleen over de erbarmelijke omstandigheden waaronder honderden miljoenen consumptiedieren moeten leven, maar ook over de verminkingen van die dieren en de overdosis aan antibiotica om ze 'gezond' te houden. Preventief toedienen van medicijnen is meer gewoonte dan uitzondering!

Dat wij daar inmiddels zelf de tol voor moeten betalen, kon niet uitblijven. Zoals altijd grijpt de natuur zelf in! Een voorbeeld? Immuunziekten bij de mens komen steeds vaker voor, omdat we via ons vlees een overdosis aan medicijnen binnenkrijgen. Er zijn al doden gevallen!

Wellicht bent u ook al immuun. Eet u dagelijks vlees? Van die kiloknallers of ander lekker goedkoop vlees van de supermarkt? Nou, wat denkt u zelf?

Ik eet sinds een aantal jaren veel minder vlees. Wanneer ik vlees eet, dan haal ik dat bij een duurzame slager die elk dier dat hij slacht, kent. Ja, dat is wel duurder, maar duurder en duurzaam beginnen niet voor niets met dezelfde letters.

Volgens wetenschappers hebben insecten de toekomst. Driekwart van de mensheid eet al maden, wormen, sprinkhanen en andere beestjes waar wij nog van gruwelen. 'k Heb onlangs een sprinkhaan gegeten. De pootjes en vleugels heb ik verwijderd, want die zijn oneetbaar. Kort gebakken met wat knoflook en ui smaakte het uitstekend. Nadeel is wel dat je even bezig bent met vleugels en pootjes knippen voordat je een pondje van dit 'nieuwe vlees' bij elkaar hebt.

Sammy met Marcel Vaandrager
Fotografie Irene Damminga

Marcel Vaandrager is Dorpsdichter van de vijf dorpen van Werkendam, oprichter van het Nederlands Dichters Podium en kunstcentrum RCKO, zit in besturen en organiseert kunst- en cultuurevenementen. Marcel geeft gastlessen aan het onderwijs. Hij won meerdere prijzen, schrijft columns en is uitgever van dichtbundels. Zijn gedichten hangen regelmatig in openbare buitenruimten, met een achtergrond door fotografe Irene Damminga.

www.marcelvaandrager.nl